

१कोशातकोष्टके राजनि०। शोभातक्यां रत्नमा०। ४प्रमेह-
रोगिण्यां पिङ्गभेदे सुश्रु०। "तत्र यथामेदोस्थानमिषज-
शरीरस्य लिभिर्देयैवानुगतधातोः प्रमेहयो दस्य पिङ्गता
जायते। तद्यथा शराविका सर्षपिका कण्टपिका
जालिनी विनता पुलिषी मसूरिका अलजी विदारिका
विह्विका चेति। शरावमात्रा तद्रूपा निम्नमध्या शरा-
विका?। गोरसपेपसंस्थाना तदप्रमाणा च सर्षपी०
बदाह्ना क्रूरेसंस्थाना श्रेया कण्टपिका? बुधैः। जालिनी०
तीव्रदाहा तु मांसजालसमाहता। महती पीङ्गता
नीहा पिङ्गता विनता? सूता?। महत्त्वस्यापि ता श्रेया
पिङ्गता सा तु पुलिषी?। मसूरसपेपसंस्थाना श्रेया सा
तु मसूरिका?। रक्ता सिता स्फोटयती दाहस्या त्वज्जीव
भवेत्। विदारिकन्द्वदृष्टता कठिना च विदारिका?।
विह्वेलेतथैर्युक्ता श्रेया विह्विका?० बुधैः" सुश्रुतः।
जाली स्त्री जानमस्रप्राः अच् गोरान्डी?। स्थोत्तम्यां
(भिक्षा) समरः२पटोखे राजनि०। (जालि)श्चारके च।
जाल्यं त्रि०पु०जल-वा०म। १। घामरे०क्रूरे १चयनीत्यकारिणि
च मेद० "त्वयि पूजनं जगति जालम्।" भावः "जलं
विश्रत्यतां जालम्। स्वस्थो यदि बाधते। न तथा
बाधते स्वस्थो यथा बाधति बाधते" लङ्कटः। "जनान्
योऽभिभवन्त्यान् कर्मणा हि स वै पुमान्। नत्वेव-
जावर्धी कापाकीं हृत्तिमेपितुमर्हैव" भा०शा०१२२अ०
आर्वे क। तत्पार्थे "मित्रवद्वापुस्त्वेपी जालमकः सुवि-
नर्हितः" भा० श्रौ० १६६ अ०।
जाल्य पु० जल-पलत्। शिवे "मत्स्थो जलशरो जाल्यो-
" एकलः कैशिकलः कलिः" भा०शा०-२८६ अ० शिवस्तुतौ।
जावन्य न० जयनस्य भावः दृढा वा अज्। वेगे।
पक्षे रमणिच् जयनिकनु पु०, तच्च जयनता स्त्री, त्व
जरनस्य न० तत्पार्थे। [देशादौ।
जावायनि त्रि० जव+चतुरर्थ्यां कणां० फिञ्। जययुक्त-
जापक न० जापक+पृथो०। जापके कालीयनामगन्धर्व्ये
चमरटोकायां संसारहन्तरी।
जास्त्रमद पुंस्त्री पक्षिभेदे। "यनिक्कया जापकमदा गृध्राः
श्रेयाः पतन्त्रश्च" अथ०११।६।१
जास्यति पु० जायते जन-उ+जायाः ड०ह्रतुः पतिः वेदे
नि०। जामातरि "हृदमज्जास्यति वा" ऋ०१।१८५।८।
"जाः पुत्रः तायां पतिं जामातरम्" भा०।
जास्यत्य न० जाया च पतिय जामापती तयोर्भा०११ कर्म वा

अथ प्रश्नः । जायापत्न्योः कर्मम् । “न जायते सुयमना”
 ॥ १२. २ “जायत्यं जायापत्न्योः कर्मम्” भा० २ तद्भावे च ।
 जाह्नवा पु० दह-एव न प्रो० । (चंङ्क) इति ख्याते । खने,
 शमाज्यादि, श्वहृद्यां हकारगुहिकायां मेदि० । १५ विशेष्ये
 जन्तुभेदे राजनि० । “जाह्नवाह्वयक्रेड्गोधानां
 कीर्तनं शुभम्” इहत्स० ८५ अ० ।
 जाह्नव पु० राजभेदे “परिशिष्टं ज. कुत्र विवृतः” ॥
 १११६२० । “जाह्नवः कश्चित् राजा” भा० ।
 जाह्नवी स्त्री जङ्ग+अण् कोपू । “जानुहारा पुरादां जङ्गुः
 संपीय कोपतः । तस्य कन्यासूक्ष्मा च जाह्नवी तेन
 कीर्तिता” इत्युक्तिर्वचनायां गङ्गायाम् । जङ्गु गङ्गे
 १०८। ४० इत्यम् । “ज्यैष्ठे मासि जित्तुतद्दने शुक्रपक्षे
 दशत्यां हस्ते शैलाक्षिरागमदयं जाह्नवी मयं नीकम्”
 ति० त० गङ्गुः तस्यां तिथिवशेनैव ज्ञानफलं यथा
 “सामान्यं दासज्ञानसङ्कल्पं, यदपि सन्दर्भः । पुण्यं
 दशगुणञ्चैव सौम्यज्ञानतः परम् । ततस्त्रिंशद्गुणं
 पुण्यं रविसंक्रमणे दिने । अमायाद्यापि तत्तुल्यं
 द्विगुणं दक्षिणायने । ततो दशगुणं पुण्यं मराणाञ्चो-
 त्तरायणे । चातुर्मासां पीणमारामननं पुण्यमेव
 च । अजयायाश्च तत्तुल्यमेतद्दैनिकमितम् । अथंस्त
 पुण्यफलदमेतेषु ज्ञानदानकम् । सामान्यदिवसज्ञानात्
 दानात् शतगुणं भवेत् । सत्त्वन्तरायां देविय ! युगा-
 द्यायां तथैव च । साधस्य सितसप्त्यां भीष्माउत्थां तथैव
 च । ततोऽपि द्विगुणं पुण्यं नन्दाणां भवदुर्लभम् । दश-
 हरादशव्याघ्र युगाद्यादिभ्यः फलम् । नन्दासमञ्च
 वारुणां सहस्रपूर्वं चतुर्गुणम् । ततश्चतुर्गुणं पुण्यं
 द्विसहस्रपूर्वके वति । पुण्यं कोटिगुणञ्चैव सामान्य-
 ज्ञानतो हि यत् । अन्तोपरागसमये स्त्रिये दशगुणं
 ततः । पुण्यं ऽप्यर्होदये काले ततः शतगुणं फलम् ।
 सर्वेषामेव सङ्कल्पं वैष्णवानां विपर्ययः” इति ब्रह्मसू-
 प्रकृतिसं० । “अपरयत्सा जलविश्वं ज ज्ञानी” नाथः ।
 जि जो कश्चिभवे भा० पर० सक० अनिट् । जयति अजेषोत्
 जिगाय जिग्यतुः जिगयिष्य जिनेष । जेता जीयात्
 जेयति । जायति-ते अजीयन्त । जयीष्यति ।
 जेता जयी जितः जयः । “जयत्यतिव्रतो रामो लक्ष्मणश्च
 महाबलः । राजा जयति सुपीथो राघवोऽनुप कितः”
 रामा० ब्रह्मसूत्रः प्रयोगः । “महद्ब्रह्मणि कृत्यम् यो
 यज्जयात् तस्य तत्” मनुः । “इद्वीवो द्रौपद ! त्वामनै-